

med til den nye Skat. Det glæder mig, og det skulde glæde mig, om han ogsaa kunde gaa med til at beskatte Lastautomobilerne, men naar baade Justitsministeren, det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) og flere andre ærede Medlemmer hævdede, at hvis vi beskattede Automobildrosker, maatte vi ogsaa beskatte Hesterosker, saa passer det ikke, thi saa vilde Konsekvensen blive, at naar vi beskattede Luksusautomobiler, maatte vi ogsaa gaa til at beskatte Luksuskøretøjer med Heste, og dem have vi mange af. Jeg er vis paa, at det ærede Medlem fra Fredensborg, der udtalte sig saaledes, selv har et Luksushestekøretøj, der ikke kan bruges til andet end Stadskørsel, men jeg har ikke tænkt paa, at det skulde beskattes, thi det er noget helt andet end et Luksusautomobil. Automobiler ere noget nyt, der er ved at komme frem som Luksus. Der danner sig Aktieselskaber til Startning af disse Køretøjer, men er det for at gøre vel mod Publikum? Det tror jeg ikke. Der er, saa vidt jeg ved, aldrig startet noget Aktieselskab med det for Øje kun at gøre Publikum en Tjeneste. Jeg tror, de alle ere startede med det for Øje at gøre sig selv en Tjeneste og faa et stort Udbytte. Naar der danner sig saadanne Selskaber, er det med den Tanke: Vi skulle nok faa fat i Publikum, for de ville hellere køre med de dejlige Automobildrosker, der kunne flyve saa stærkt af Sted, i Stedet for med Hesterosker, og i alt Fald er det noget nyt, og det nye skulle vi prøve. Under disse Forhold kan jeg ikke se, at der er noget i Vejen for at beskatte dem alle uden Undtagelse, og har et Automobilaktieselskab Raad til at betale de kolossale Mulkter, kan det ogsaa bære denne Afgift. Jeg talte før om de 600 Mulkter, der ganske vist ikke løb op til mere end 9,000 Kr. om Aaret, det var ikke saa meget, men man maa huske, at de have en hel Del store Mulkter ved Siden af, som Vognstyrerne ikke kunne betale, men som Selskabet maa betale. I Løbet af 14 Dage er et Selskab idømt en Mulkt paa 5,000 Kr., en anden paa 3,000 Kr. Har det Raad til at betale disse Mulkter, har det ogsaa Raad til at svare en lille Afgift.

Ærede Medlemmer tale om, at Automobilerne ere Fremtidens Køretøj. Det ved jeg nu ikke. I Øjeblikket er det i alt Fald Hestekøretøjerne, der bruges mest, og Hestene ere ikke blevne saadanne Skadedyr, at det gælder om at udrydde dem saa snart som muligt. Kan der komme nogen

Drivkraft, der er billigere end Hestekraften, lad os da komme til at bruge den, for saa vidt den ikke er farlig i andre Retninger. Men her er der slet ikke Tale om en Kraft, der er billigere end Heste. Den er ny og moderne, derfor skal den bruges, og derfor mener jeg, at naar vi skulle beskatte denne moderne Ting, skulle vi ikke nøjes med at beskatte noget af den, og det er heller ikke let at trække Skellet. Det er bedst at tage det hele med ind, saa bliver der ikke noget Sted, hvor man maa spørge: Skulle vi til den Side eller til den Side? Vedtage vi, at det kun er Luksusautomobiler, der skulle beskattes, bliver det en Skønssag, om det og det Automobil skal med eller ikke. Skatten er ikke større, end at ethvert Automobil, der ikke har forfærdelig mange Hestekraft, kan taale den. For et Automobil paa 20—30—40 Hestekraft bliver det en stor Skat, men saa er det sikkert ogsaa beregnet derpaa, for saa vidt som det er et Luksusautomobil, for hvilket Skatten ikke spiller nogen Rolle. Jeg anbefaler altsaa indtrængende Ændringsforslag Nr. 14. Hvis vi vedtage Paragraffen i den Skikkelse, skulle vi nok faa Landstinget til at vedtage den. Det har jo gjort det ved anden Behandling, hvorfor skulde det saa ikke kunne gøre det ved sidste Behandling? Og ere først begge Ting blevne enige om det, vil jeg haabe, at det ikke skal blive den lille Tue, Ministeriet skulde falde over, idet det sagde som saa: Vi kunne ikke billige, hvad de to Ting ere blevne enige om, derfor ere vi nødt til at gaa. Jeg haaber, at Ministeriet vil overleve denne Begivenhed og sige: Vi bøje os for de to Tings Indstillinger og tage Loven, selv om vi gøre det modstræbende.

Der er ikke mere for mig at imødegaa, og jeg skal da til Slutning anbefale Tinget at stemme for alle de Ændringsforslag, der ere stillede af hele Udvalget, og for Ændringsforslagene Nr. 6, 7 og 14. Til det ærede Medlem fra Frederiksberg skal jeg kun sige, at hvis han, hvad jeg vilde ønske, tager sit Ændringsforslag tilbage, tror jeg nok, jeg tør love ham, at Udvalget skal tage Sagen op til Overvejelse mellem anden og tredie Behandling. Hvor vidt vi kunne gaa, ved jeg ikke noget bestemt om. Hans sidste Ændringsforslag synes jeg ikke saa godt om, det første er bedre, men jeg kan umuligt paa Udvalgets Vegne udtale noget nærmere derom, da Udvalget ikke har været samlet for at drøfte det.